

hvor der vel ikke foreligger endeligt bindende til-sagn fra statens side til et projekt, men hvor særlige grunde alligevel synes at gøre det rimeligt over for de pågældende amtsråd og kommunalbestyrelser, at staten bidrager til projektet.

Ligeledes er foreslået overgangsbestemmelser for arbejder på veje, der enten overgår fra amts- eller kommuneveje til statsfinansierede veje eller omvendt nedklassificeres fra hovedlandevej.

Ved lovforslaget reduceres statens vejudgifter med den hidtil udbetalte refusion af kommunernes og amtsrådenes vejudgifter. Refusionen af vejudgifterne i 1969-70 udgjorde ca. 575 mill. kr. og forventes for 1970-71 at blive ca. 600 mill. kr., medens refusionen for 1971-72, der udbetales i april 1972, er begrænset til ca. 500 mill. kr.

Ved bortfald af vejfondstilkuddene reduceres statens vejudgifter yderligere med godt 100 mill. kr. om året i forhold til det nuværende niveau. Den besparelse kan midlertidig på grund af afvikling af vejfundsordningen først påregnes at indtræde gradvis over en overgangsperiode på 4-5 år.

Statens merudgifter ved overtagelse af de fulde driftsudgifter på de hovedlandeveje, der er omfattet af lovforslaget, kan anslås til ca. 70 mill. kr. årligt, og herudover skal staten som hidtil betale de fulde anlægsudgifter på dette vejnet.

Med hensyn til de beløbsmæssige konsekvenser af omlægningen af byrde- og opgavefordelingen på vejområdet kan henvises til det forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om tilskud til og udligning mellem kommuner, som indenrigsministeren samtidig har fremsat.

Ved det foreliggende lovforslag ophæves lov om tilskud til de offentlige veje (lovbekendtgørelse nr. 367 af 22. juli 1970), lov om hovedlandeveje (lovbekendtgørelse nr. 321 af 2. juli 1970) og en del af lov om bestyrelsen af de offentlige veje (lovbekendtgørelse nr. 369 af 5. august 1970), herunder den væsentligste del af lovens kap. I om vejenes inddeling og vejmyndighederne samt kap. IV om byggelinier, idet en revision af vejbestyrelseslovens øvrige kapitler (kap. II, III, V og VI) vil kunne udskydes, indtil de administrative hovedbestemmelser er fastlagt. Der vil inden ikrafttræden af det foreliggende lovforslag kunne fremsættes forslag om ændring af disse bestemmelser, der angår bl. a. forholdet til jernbaner, ekspropriation og taksation, overkørsler og overgange, offentlige stier, fremgangsmåden ved nedlæggelse af offentlige veje og forskellige bestemmelser om råden over vejareal.

Endvidere tænkes der i lov om offentlige veje indarbejdet et kapitel om grundejerbidrag til offent-

lige veje, udarbejdet af det af ministeren for offentlige arbejder nedsatte vejlovsudvalg af 1951 (se betænkning nr. 367 af 1964 om private fællesveje og vejbidrag).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 2.

I denne bestemmelse fastslås opdelingen af vejenes administration under henholdsvis statens, amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes ansvar. Det er præciseret, at ministeren for offentlige arbejder er øverste forvaltningsmyndighed for hovedlandevejene, men at de løbende funktioner udøves gennem et vejdirektorat som vejbestyrelse.

Ordningen forudsætter en omorganisation af det nuværende vejdirektorat, således at de departementale funktioner udskilles fra direktoratet.

Til § 3.

Det i henhold til vejbestyrelseslovens § 5 nedsatte vejnævn har i henhold til loven haft visse, ret begrænsede opgaver, herunder navnlig indseende med de vejfondstilkud, der er givet af ministeren for offentlige arbejder. Af hensyn til det behov for samarbejde mellem de forskellige vejbestyrelser, der fortsat er til stede, jfr. de almindelige bemærkninger til lovforslaget, og som må finde delvis nye former, foreslås vejnævnet reorganiseret og tillagt en række nærmere definerede opgaver, omtalt i §§ 5, 12, 14, 15, 16, 22, 23, 25, 27, 28 og 29.

Vejnævnet er foreslået sammensat af repræsentanter for de forskellige vejbestyrelsesgrupper d. v. s. foruden vejdirektoratet, amtsrådene og kommunalbestyrelserne. Vejnævnet tænkes ledet af en af ministeren for offentlige arbejder udnævnt formand og skal endvidere tælle repræsentanter for de interesserede ministerier samt for de motorkørende. For at gøre nævnet mere effektivt virkende er det skønnet hensigtsmæssigt at indskrænke nævnets medlemstal fra 17 til 12.

Til §§ 4 og 5.

Amtsrådet afgør som hidtil klager over kommunalbestyrelserne og tvistigheder mellem kommunale vejbestyrelser indbyrdes. Ministeren for offentlige arbejder, der hidtil har haft den endelige afgørelse af alle klager over de amtskommunale og kommunale vejbestyrelser og tvistigheder mellem disse, jfr. vejbestyrelseslovens § 22, afgør efter forslaget alene klager over amtsrådene — dog kan afgørelser, truffet af et amtsråd som klageinstans, indbringes for ministeren, når det drejer sig om spørgsmål vedrørende fortolkning af love og forskrifter. Dette svarer